

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

27. Dies Decemb. Aquila est Joannes, sublimium Prædicator; & lucis æternæ, & internæ fixis oculis contemplator. Sanctus Augustinus in Joan. tractat. 36.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

agnoverunt accepti Nuntii veritatem : quod mox
sparsere in vulgus; & eos, qui audierunt, propriæ ad-
mirationis, & gaudii participes effecerunt. Hic habes
compendium mirabilium, quæ fecit mirabilis Domi-
nus, non tantum mirabilis in sanctis suis, sed in pan-
tis suis. Imitemur concinentes Pastores, in hac solen-
nitate Pastoris boni? Itaque

Nos resonante lyrâ, modulemur carmina mira.

27. DIES DECEMB.

Aquila est Joannes, sublimium Prædicator; & lucis
æternæ, & internæ fixis oculis contemplator. *San-
ctus Augustinus in Joan. tractat. 36.*

Dignitas I.
stabuli
Bethlee-
micici.

UT toto corde diligamus natum
Jesum : tribus voculis, nos
non tam accendit, quam com-
pellit, Discipulus ille, quem
diligebat Christus: dum, videlicet, hæc scriberet:
Verbum, Caro factum est. Ut inflammetur amore
Dei, frustra alia excogitamus verba: postquam Ver-
bum Increatum, fuit Incarnatum. Propter hæc sola
verba quia tam sublimia, merito Joannes vocatur
Aquila; nemo volavit excelsius, quia nemo scripsit Di-
vinitus. Nos, ut Aquilæ evadamus ad parvam illam A-
quilam: quæ non evolavit in altum, sed descendit ad
ima: quæ non posuit nidum suum in arduis, sed in hu-
milibus convolemus. Non, ut Pastores transeamus
usque in Bethleem, mox inde abituri: sed ibi comito-
rando, mansionem faciamus. Parvulus Jesus, qui heri
adhuc jacebat in præsepio: nunc, quasi humilior sub-
latus subsellio, confidet in Matris gremio: Hinc A-
moris jura, & leges dicat. O felix antrum Bethleem,

& quocunque Capitolio nobilius ! Hoc stramineum
 mapale, & humile antrum, augustius, & sacratius est,
 quam ipsum Salomonis Templum: quia, qui hinc ja-
 cet, plus quam Salomon est: pluris incomparabiliter
 facienda sunt bina illa, quæ stiparunt præsepe Infan-
 tis-Dei, jumenta, bos, & asinus, quam duodecim illis
 licet auro rigidi, qui thronum Salomonis stipabant,
 leonculi.

II. O casa gentilicia, Amoris Bethleem, in qua Je-
 sus Amor triumphat ! amœnior millies illa cisterna
 Bethleem, cujus undis levare sitim, Davidis votum
 fuit, Ah in te ! ô specus, Patria Dei mei ! Ah in te, Ori-
 go fontis est ! cujus aquæ saliant in vitam æternam : &
 ex quo, qui bibit, non sitiet iterum. O Bethleem ! ô na-
 tale solum Amoris ! ô horreum, & domus panis, unde
 Angeli fiunt immortales ! ô quale, in te frumentum
 conditum est ! frumentum electorum. O quale gra-
 num ex aridis aristas tuis eminet ! Granum, quod olim
 cadens in terram, & mortuum, fructum oppidò mul-
 tum, & centuplicato cum sænore adferet. O Puer au-
 ree ! ô Infans, Amor ! Tu, inter, paleas cunarum tua-
 rum spica es : septem illis Pharaonis spicis, plenis, at-
 que formosis, una plenior, atque formosior, Tu, spica
 es, Josephi manipulo mille partibus præstantior : hunc
 enim stantem in agro, manipuli fratrum adorarunt :
 ante Te verò, sedentem ad dexteram Matris tuæ, cœ-
 lestium, & inferorum genua curvantur. In cavo spe-
 luncæ illius antro jocosa Amoris voces ludunt. Quod
 enim Bos, & Asinus anhelant : quod Pastores lo-
 quuntur ad invicem : quod Josephus Pastoribus nar-
 rat : quod Angeli canunt : quod Maria Virgo suspirat :
 quod parvus ille Deus, omnium Amor plorat : Om-
 nia

decemb.

Tessera.

1043

nia hæc, soni sunt: qui à specu Bethleem, ad aures cordis nostri repercussi, non cessant clamare: ne cessa-
amare. Procumbo ergò ante thronum præsepium tui: &
professionem æterni amoris, ac servitutis Tibi nuncupo. O Puer, ô Deus! ô hominum, & Angelorum
Amor! ô Rex cordis mei! ô Imperator animæ meæ!
Tuus sum ex toto totus.

III. Sta hîc viator in hac lutea spelunca, ad hoc
fæneum præsepe: & dum vides eum, qui venit ignem
mittere in terram: ut accendatur, algere, gaudium
universæ terræ plorare, Isaac, hoc est, Risum nostrum
flere: qui linguas infantium facit disertas, infantis in-
star vagire: sapientiâ balbutire, fortitudinem tre-
mere, Immensitatem coarctari, Potentiam debilitari:
deniq; Christû, ut intret in gloriam suam, vix cæpisse
nasci, mox incepisse pati: de te, quid cogitas? Christus,
qui peccatû non fecit: qui ex Virgine est natus, vix na-
tus, voluit pati: & tu, qui in peccatis natus es totus non
modò pati refractarius recusas, sed vel umbrâ patien-
di meticulosus reformidas? Ah! ut sim eõformis ima-
gini meæ: hoc mihi, quod tuæ olim sponsæ Terefiæ,
sit pro symbolo: *Aut pati: aut mori.* Excipiant igitur,
me; casus improperi: exhauriat me egestas: occupent
ægritudines: fames stringat: eludi meas spes sentiam:
falli vota: conatus excidere: circumstant me tor-
menta: ferrum, & flamma, in meum caput incum-
bant: quæcunque sæva, & acerba, homines dicunt,
me affiliant. Aquæ multæ falsorum horum fluctuum
non poterunt extinguere caritatem, nec flumina in-
undantium malorum obruent eam. Non habent ca-
lamitates impetum, qui amoris mei in Deum-Infan-
tem, constantiâ, non dico, prosternat, sed vel quatiat.

Vuu 2

Nutritur,

tritur, & crescit adversis Amor: & ingruentia mala, in suam laudem vertit. Non volo, ô Amor meus, immori rosis! dum cerno duras tuas, quibus incumbis, stipulas: non placet mihi, mors pallida in plumis, excipienda: opto potius vel fumosam, inter ignes: vel cruentam, inter enses. Non subtraho me i tibus tuis, ô blande Puer: mihi eris blandus, etiam dum in me fueris sævus: fieri, quâ lubet: quia volentem percutis.

Per Castra, & rastra, ignem, & ferrum, tendis ad astra.

28. DIES DECEMBRIS.

Herodes persequitur parvulum; sed stellæ obsequentis fulgor declarat Deum. *Gaudentius serm. 19.*

Amor
Christi in
nos.

Parvulus ille Regulus, ut vel tunc multos haberet sui Regni hæredes permisit, ut in parvulos ferarum stringeret Herodes: ut per Herodem infantium sanguine, suam perficeret laudem: Voluit vix natus, docere viam ad cælum, hoc est, ad terram illam fluentem lacte, & melle, non elle lacteam, sed cruentam, dum tot infantium voluit effundi cruorem. Hi parvuli, dum fuerunt primitiæ Martyrum, aliis omnibus signum extulerunt ad Martyrium. Sed, dum Herodes, Christum, ut mortalem hominem persequitur: Deum immortalem declarat stella fulgens, dum illi obsequitur. Vel sic mundo se prodidit mundi victorem, tot, quæ pro illo ceciderunt victimis. Parvulus ille Pontifex, non hircorum, vitulorum: sed parvulorum infantium sanguine voluit sibi litari: postea suum, ut Patri litaret, copiosissimè effusus. Ut tu cadas talis Christo hostia: esto